

GÖNÜLE SESLENİŞ

Yaşadığın onca müşkülü, derdi
Çabuk unutursun, azarsın gönül!...
Vefalı âşıklar, vuslata erdi
Seven yüreklere pazarsın gönül!...

Hüzünlü nağmeler gelirken dile
Kararlı yürüyen, varır menzile
Sevdaya dâhildir çekilen çile
Gözyaşıyla destan yazarsın gönül!...

Gözünü açarsın güneşten erken
Zaman akıp gider; gün, ay, yıl derken...
Aslına rücu et, mühletin varken
Kendi mezarını kazarsın gönül!...

Kanaate talip, gönül zengini...
Dengeli yürüyen, bulur dengini
Sakınmaz, aşikâr eder rengini
Gözbebeklerimde nazarsın gönül!...

Hicran gözyaşları sele karışır
Hüzünlü nağmeler tele karışır
Vuslatın kokusu yele yarışır
Yarım kalmış aşka, mezarsın gönül!...

Pervaneler gibi, ateşe koştun
Aşkın iksiriyle, coştukça coştun
Muhabbet bağında; işveli, hoştun
Tuzakları bir bir bozarsın gönül!...

Yalın ayak düştün, aşkın peşine
Yârin gül sureti, girer düşüne
Sadakat yaraşır sadık eşine
Yürek sahrasında tozarsın gönül!...

Eritir kar'ımı hasret ateşi
İçimi ısıtır sevda güneşi
Gönül özge civan, bulunmaz eşi
Aşkın mahremine sızarsın gönül!...

Gönül bir kuyudur, bulunmaz dibi
Enginlerde uçar, güvercin gibi
Sesine ses veren, göğüsler ipi
Yolundan dönene kızarsın gönül!..